

TRÓNDUR BOGASON er fæddur í 1976 í Havn og býr í Keypmannahavn. Hann er tónleikari og tónaskald við útbúgving frá Kongaliga Musikkonservatoriumum (1999-2005) í Keypmannahavn, har hann gekk hjá Ib Nørholm og Hans Abrahamsen og í Kongaliga Musikkonservatoriumum í Haag hjá Martijn Padding og Louis Andriessen. Frá 2005-2007 á solistlinjuni í kompositiún á Kongaliga Musikkonservatoriumum hjá Bent Sørensen. Í 2000 vann hann saman við Dániali Hoydal kapping um at gera eina ólausøkukantatu. Í 2003 fekk hann Gávugóðs úr Grunni Thorvald Poulsens av Steinum, og hann er trýggjar ferðir tilnevndur Tónleikavirðisløn Norðurlandaráðsins. Syngur við í kórinum Mpiri, sum hann var við til at stovna.

tú kanst fordjúpa teg á ein annan hátt uttan stöðuga kravið um, at tað, sum tú gert skal vera klárt tann og tann dagin. Mann er jú annars rættiliga bundin av freistum, og tað er nú eisini oftast finasta slag, men her havi eg fingið arbeitt upp á ein heilt annan máta. Eg havi kunnað skrivað og latið hugskotini hvílt fyri síðani at koma aftur til tey, tá tey eru búnaði. Eri komin longur inn í tey.

KP: Fleiri av tínum verkætlanum eru sonevndar cross-over verkætlanir, har fleiri listagreinar samstarva við tónleiki, dansi, performance, t.d. í tínum verki frá 2007 *Investigations of a Dog*, sum var ein audiovisuel konsert fyri messingblásara, dansarar og video, ið er grundað á eina stuttsøgu eftir Franz Kafka, men tú arbeidir eisini við sonevndum klassiskum og rútmiskum tónleiki í senn og í leikinum *Tóm Rúm sæst somuleiðis ein samanrenning av ymiskum listarligum útláti*. Hvat er tað, sum tú fært burtúr millumrúmunum?

TB: Eg eri uppvaksin við rokk-tónleiki, tann áhugin kom fyrst. Áhugin fyri klassiskum tónleiki kom seinni, ella kanska hevur hann verið har alla tíðina, uttan at eg havi hugsað um tað. Men eg havi í hvussu so er, meðan eg gekk á konservatoriumum og aftaná, ongantíð slept rokk-tónleikinum. Markanta sundurgreiningin millum klassiskan og rútmiskan tónleik er eftir mínum tykki kunstig, kanska ein leivd frá feudalum stýrisskipanum. Eg hevði ein lærara eina ferð, sum skjøyt upp, at mann heldur enn at skilja millum rútmiskt og klassiskt skuldi skilja millum nýtt og gamalt; originalt og óorginalt. Tað hevði kanska ikki verið so nógv frægari, men nokk heldur ikki verri. Heimurin er eisini nógv broyttur seinastu tjúgu árinum hasum viðvíkjandi, alsamt fleiri eru

farin at arbeiða við fleiri sjangrum í senn ella í millumrúminum millum ymsar sjangrur. Fyrr kundi mann ofta fáa kensluna av, at mann skuldi vera í parti við hesum ella hasum, men tað upplivi eg sjáldan nú.

MINIMALISMA?

KP: Tað klassiska er sjálvandi ein drúgu søga í sær sjálvum og tað, sum tú gert er ikki klassiskt. Munurin millum tað klassiska og contemporary samtíðartónleik er stórur, men kann eg brúka hugtakið minimalisma um tín tónleik?

TB: Tað kanst tú óivað væl, men eg haldi, at tað er umráðandi at gera sær greitt, at minimalisma hevur ymiskar týðningar. Hugtakið verður ofta brúkt um okkurt, har tað hendir lítið ella um okkurt sum er einfalt, men í grundini er minimalisma jú ein greitt defineraður, tónleikasøguliga avmarkaður stíllur, sum amerikanskir komponistar m.a. Terry Riley, Steve Reich og Philip Glass eru slóðbrótarar fyri. Og har eri eg slett ikki. Mær dámar minimalismu, og tað, at hon er so grundleggjandi øðrvísi enn tann tónleikur, sum annars hevur verið ráðandi í Vesturheiminum í fleiri 100 ár. Og eg brúki eisini ymiskt frá minimalismuni, kanska meira tankagongdina aftanfyrir enn nakað konkret musikalskt. Tí eg haldi, at tað hendir nakað øgiliga ítøkiligt í sinninum, tá mann hoyrir hesar óendaligu endurtøkurnar, sum bara akkurát broytast. Tað sigur nakað um, hvussu avgerandi, formur er fyri upplivingina, og akkurát tað haldi eg vera serstakliga áhugavert. So ja, har eru minimalistisk elementir í mínum tónleiki. Avgjørt. Men ikki nokk til at mann beinleiðis kann kalla tað minimalisma, haldi eg.

KP: Tú fyllir 38 ár næsta mánað, er tíðin tá ikki skjótt komin til at gera ta stóru symfoniina?

TB: Nei, hana fari eg neyvan at gera nakrantíð. Eg elski symfoniorkestur og kundi væl hugsað mær at gjørt symfoniorkesturtónleik aftur onkuntíð, men tað verður neyvan ein symfoni. Ella kanska skrivi eg eina symfoni og kalli hana nakað annað. Til dømis Opera. Men beint nú eru tað fyrst og fremst nógvar smærri uppgávur, sum fylla.

Yvirlit yvir verk, sum Tróndur Bogason hevur skrivað tey 3 árinum við starvsløn

- Don't try this at a party - Synfonietta
- The distance between us - Pno trio & EA
- Exchanges III - Pno
- Perceptionen - Kvinnu kór
- Stilli - Tbn & EA (við Andras Olsen)
- Giant's breath - Acc./Pno/2 Vlms/Vc
- Material cycle - Brass kvintett
- Room - CD (við Eivør Pálsdóttir)
- Audition - Musical
- Sunrise/Sunset - Brass/Perc/EA
- Diversions - Orkestur
- Fairest of them all - Vla & EA
- The 4th dimension - 7 Sopranar/Org./Vc
- Flugan - Kór
- True love - Film score
- Fest - Pno/El gtr/Vox & EA
- Tempest - Pno/El gtr/Vox & EA